

# יום א', י"ח בשבט תשס"א (11 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.  
אבא קובנר, 1978

## שבוע טוב!

**בסיומה של פרשת "בשלח"** שאותה קראנו בתורה אתמול, למדים אנו על מלחמתו של עמלק נגד בני ישראל שיצאו זה עתה ממעל ל-200 שנות שיעבוד במצרים. **"ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים"**. ויאמר משה אל יהושע, **בחר לנו אנשים וצא הילחם בעמלק מחר אנכי ניצב על ראש הגבעה ומטה האלוקים בידי**. ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להילחם בעמלק ומשה אהרון וחור עלו ראש הגבעה. והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק. וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרון וחור תמכו בידיו... **ויחלוש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב**. [שמות י"ז 8-13]

כאן אנו רואים בסוגיה אחת ביטוי לשני המפתחות – **השתדלות ובטחון** - להצלחת עם ישראל בהתמודדותנו עם הנסיונות של העולם הזה: מנהיגי העם במלחמה זו, כפי שהם הוזכרו לעיל, היו **אהרון, חור, יהושע ומשה** רבינו, ראשי תיבות **אח"ם**. הוי אומר, שצריכים **לחזק את תחושת האחוה שבין אחים** (**"כולנו בני איש אחד נחנו"**) [בראשית מ"ב 11] בשעה שיוצאים כאומה לעמוד בפני הגויים - וזוהי מידת ההשתדלות. אך אין זה מספיק, כפי שלמדים מהמשנה הבאה במסכת ראש השנה: **"והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל..."** וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה? אלא לומר לך, כל זמן שהיו ישראל מסתכלים כלפי מעלה ומשעבדין את ליבם לאביהם שבשמיים – היו מתגברים... [פרק ח' ג'] זוהי מידת הבטחון **בה' יתברך, שהיא, בשיתוף עם ההשתדלות שלנו, מבטיחות את ההצלחה**.  
[מתוך דברי תורה שניזונתי מהם בשבת]

§§§

**היום, י"ח בשבט**, יום פטירתו של הסופר וההיסטוריאן, **הרב זאב יעב"ץ** (1847-1924). לגישתו היו שורשים באורתודוקסיה של פרנקפורט שבגרמניה, וגם בתנועת **"חיבת-ציון"**. אחרי עלייתו ארצה ב-1888, היה ממניחי היסוד של **החינוך העברי** ופעל **בוועד הלשון**. בכתביו ר' יעב"ץ תיאר את חיי החקלאות בארץ-ישראל. ספרו המרכזי – "תולדות ישראל" (14 כרכים). [מימים ימימה] על-שמו: **כפר יעב"ץ** – מושב בשרון, כ-5 ק"מ ממזרח לתל-מונד. **משת"יך לתנועת "הפועל-המזרחי"**, שיעב"ץ היה ממייסדיה. בתחילה, היישוב היה קיבוץ שנוסד ב-1932. במלחמת העצמאות הוא היה בקו החזית, מול הצבא העירקי. הוא פונה מתושביו האזרחים והפך בסיס צבאי. ב-1951 יושב מחדש בידי עולים מארצות מרכז-אירופה ומתימן. [כל מקום ואתר]

§§§

## המשך של דבריו של הרב קוק בעניין חודש שבט:

ארץ זבת חלב ודבש, שנועדה לתת תנובתה בשפע, אינה מסוגלת לאצור בקרבה את הטוב. היא משולה לילולת הסובלת ומתייסרת כשנאגר החלב בקרבה – ועל-מנת לשכך כאביה, היא מוכנה בשעת הדחק לתיתו לגורי הכלבים. הרמב"ן ראה את האויבים ככלבים הנהנים מטוב הארץ; כשבניה גלו ממנה, הם מנצלים את ההזדמנות שאין מי שיזכה בטוב – והוא נמסר לזרים. ולמרות כל זה, אף כשהגויים ניסו להיאחז בה, עדיין מצפה הארץ לבניה: **"ואם כל זה מאסו בך עוגבים ושממו עליך אויבים... ורבה העזובה בקרב הארץ השמנה והרחבה, כי הם אינם הגונים לך, וגם את אינך ראויה להם, מהמונם, ולא מְהֻמָּהם ולא נוה בהם"**. בעובדה זו

יום נעים (עם תפילה לפדיון שבויי ישראל...)

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 08-6432843 (מרדכי)

"הדף היומי לתולדותנו"

בס"ד

יום א', י"ח בשבט תשס"א (11 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישובו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.  
אבא קובנר, 1978

ההמשך

שהארץ נשארה שממה – ראה הרמב"ן אות ובשורה לגלויות ישראל.  
יבוא

יום נעים (עם תפילה לפדיון שבויי ישראל...)

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 08-6432843 (מרדכי)